

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKE SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 022650 19 Uvp
Banjaluka, 22.04.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi A. d.o.o. B. (u daljem tekstu tužilac), kojeg zastupa punomoćnik Lj. D., advokat iz B., protiv akta broj 15.03-370-90/15 od 29.03.2018. godine tuženog Ministarstva, u predmetu utvrđivanja komunalne naknade, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 022650 18 U od 26.02.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.04.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta bliže označenog u uvodnom dijelu ove presude, a kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenje opština G. broj 04-370-11-246/14 od 26.12.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužiocu je određena komunalna naknada u iznosu od 6.166,46 KM za korištenje i održavanje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje za period od 01.01. do 31.12.2014. godine za poslovni prostor u T. u površini od 6228,75 m² koji se sastoji od hladnjače, upravne zgrade i garaže za mehanizaciju, a koju naknadu je dužan platiti u roku od 15 dana od konačnosti rješenja.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio prihvatanjem razloga iz osporenog akta, jer se zasniva na pravilnom tumačenju zakona, odnosno primjeni odredaba člana 2. i u vezi sa članom 22. i 24. Zakona o komunalnim djelatnostima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/11) iz kojih proizlazi osnov za određivanje komunalne naknade. Obrazloženo je da je komunalna naknada određena i plaća se za korištenje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje, navedenih taksativno u odredbi člana 2. stav 1. pomenutog zakona tačka k)-nj). Obaveza plaćanja te naknade određena je u odredbi člana 22. stav 1. navedenog zakona, a Odlukom o komunalnoj naknadi opštine Gradiška („Službeni glasnik opštine Gradiška“ broj 11/13, u daljem tekstu Odluka) razrađene su navedene odredbe zakona i propisani uslovi za određivanje pomenute komunalne naknade. Obveznici ove naknade propisani su u odredbi člana 24. Zakona o komunalnim djelatnostima, a to su između ostalog, vlasnici stambenog, poslovnog i drugog prostora, nosioca stanarskih prava, zakupci stambenog prostora, odnosno fizička i pravna lica koja su korisnici objekata zajedničke komunalne potrošnje. Utvrđeno je da je tužilac korisnik neproizvodnog poslovnog prostora u

T., korisne površine 6228,75 m², da je objekat u VI zoni prema Odluci o uređenju prostora i građevinskom zemljištu („Službeni glasnik opštine Gradiška broj 6/14), da se u blizini tog objekta nalazi rasvjeta, što sve prema položaju i zoni opremljenosti iznosi 180 bodova. Uzimajući u obzir korisnu površinu objekta i vrijednost boda za 2014. godinu, prvostepeni organ je pravilno postupio kada je tužiocu odredio obavezu plaćanja komunalne naknade u iznosu od 6.166,46 KM.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude, tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga povrede zakona, drugog propisa i opšteg akta i povrede pravila postupka. Navodi da u postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta nisu utvrđene sve okolnosti koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke, niti se navodi na šta se odnosi utvrđena komunalna naknada. Ne iznose se razlozi o kakvoj opremljenosti naselja komunalnim uređajima se radi, a od kojeg utvrđenja zavisi kriterijum za utvrđivanje visine te naknade. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine ili preinači.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta u kojem su navedeni svi razlozi odlučivanja i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa proizilazi da je prvostepenim rješenjem od 26.12.2014. godine tužiocu određena komunalna naknada u iznosu od 6.166,46 KM za korištenje i održavanje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje za period od 01.01. do 31.12.2014. godine za njegov poslovni prostor koji se nalazi u T. u primjenom člana 24. i 25. Zakona o komunalnim djelatnostima i člana 3., 6., 7., 8. i 10. Odluke, te člana 1. Odluke o utvrđivanju vrijednosti boda za obračunavanje komunalne naknade („Službeni glasnik Opštine Gradiška“ broj 12/13). Utvrđeno je da se za predmetni objekat naknada obračunava za zonu VI, što prema položaju i namjeni objekta iznosi 30 bodova, te da se na predmetnoj lokaciji nalaze uređaji zajedničke komunalne potrošnje, javna rasvjeta, što iznosi 150 bodova, a sveukupno 180 bodova. Visina komunalne naknade na godišnjem nivou određena je množenjem ukupnog broja bodova od 180, korisne površine poslovnog prostora od 6228,75 m² i vrijednosti boda za 2014. godinu u iznosu od 0.0055 KM. Žalbu izjavljenu protiv ovog rješenja, tuženi je osporenim aktom odbio i za odluku dao razloge koje je sud ocijenio kao pravilne i na zakonu zasnovane iz kojeg razloga je tužbu tužioca podnesenu protiv tog akta pobijanom presudom odbio.

I prema ocjeni ovog suda pravilno je tužiocu određena obaveza plaćanja komunalne naknade za poslovni prostor čiji je vlasnik.

Tokom prvostepenog postupka utvrđeni su svi elementi koji utiču na obavezu plaćanja komunalne naknade. Uviđajem na licu mjesta, u prilog čemu su i fotografije, utvrđeno je da se radi o neproizvodnom pogonu u T. površine 6228,75 m², što ovaj poslovni prostor svrstava u VI zonu (30 bodova), te da uz predmetni objekat, od objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje, postoji javna rasvjeta (150 bodova), iz kojeg razloga je bez osnova tvrdnja tužioca da nije navedeno na šta se odnosi ta naknada. Tužilac nije osporio položaj, odnosno zonu u koju je svrstan predmetni poslovni prostor, niti korisnu površinu tog

objekta, postojanje javne rasvjete i vrijednost boda za 2014. godinu, iz kojeg razloga nema ni razloga kojima dovodi u sumnju osnov i visinu određene komunalne naknade.

Proizlazi da obaveza plaćanja komunalne naknade za korištenje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje tužiocu kao vlasniku poslovnog prostora zakonito određena, pa se osporeni akt ukazuje zakonito donesenim.

Iz iznijetih razloga u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić